

מד:

עין משפט
נר מצוה

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) ביק יא: דף לב: (גניס)
(ב) חלל, (ג) ויע' חוס' חכונות
חט: דריה חלל וחסונת, (ד) גי
רשיל טובה ויחלל הגי בחמת
סכית חלל, חלוקת חל' בל'
(ה) גיל חלל, (ו) חלוקת קט'
(ז) גי רשיל, (ח) ויע' חוס'
גניס מ: דריה הקדס וחוס'
עכרן מנ: דריה חסונת
ויע' חוס' ביק קד: דריה
חלוקת חכונות נד: דריה
חלוקת חלל רשיל

גליץ הש"ס

תוֹסֵף רִיחַ רֵלֵא בִּי עִיִּם
שִׁישׁ לִי הֶרְקֵעַ. שֶׁסּ לִיתֵּל
עִיִּת שִׁישׁ לִי בֵּית כּוֹר עֶפֶר
וְאֵס כֵּן לִזְדֵּל לְרִחֵס זֶה:

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה דלא הוה וכו'
דהכא משמע נ"ב ע"ן פרק
מי שחט דם בנו מ"ב

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]

ועלית בפירוש דלא משמענדא ליה
משמענדי. דלית להו קלא ולא יזהרו
 אדם שלוקה עוד מטלטלין מחבירו
 אפילו עשאן **אפוסיקי**. להך פרה
 ועלית שיהדן לו לגבות חובו משם אם
 לא יפרענו עד זמן פלוני: **אפוסיקי**.

פה פתחא קאי: עשה. ליה עבדו
אפתיחא לבעל חובו ומכרו אחרי
כן הלוה לאם חסד. זאי לי קלא.
תפסידו לקוחות אנפשייהו: והא ליה
לי קלא. פרה וטולת ולא דעו
לקוחות להורא הלכך מעיד לו
עליה דלין מעמידה בנזל בעל חובו:
ומקשינן ואכתי דפחא וטולת אמאי
מכר וינאז דברא אפני ליה אי
חובו מטללי. אנב מקרטי. לבעל
חובו להשתעבד לו לגבות חובו מהן
ואם מעל יפרענו בזמן שחזר ומכרם
וכי מעל לנאז דברא אפני ליה אי
חובו מטללי. אנב מקרטי. לבעל
חובו להשתעבד לו לגבות חובו מהן

והכי אשכחנא דכה"ג משתעבד
למטלין לבעל חוב דלמך רבה כו'
ובגין מטעמי מן הלכותות דנכסין
שזין להם אחריות בעון מטעלין נקסין
עם נכסין שיש להן אחריות לעיני
ממנה בכסף בשטר ובחוקה והוא
הדין לעיני שערד דימינו דחיל
שערד אחרקעי חיל נמי אשטעלין
אכל אקני ניהו למטעלין גרדי כבוד
להשעבד לו לכשיגיע זמנו אם לא
יפרענו יבדח מהם לא קני ואפילו
בלשון ממנה דלא דחי לא קני
למאכמכתא היא אשכמכתא לא קניא
בפרק אחריו נשך (ב"מ דף ס"א) ואמר
רב הונא והוא דכתב ליה. בשטר
השעבוד דלגמרי משעבד להו למטעלין
הדין מקרקעי: דלא אשכמכתא
כו'. דכין אקני וזו חרבה בגמרה וזה
ממנה ולא משכון אלא שעבוד בעלמא
לא אפרע לך לחזן פלוני חבבה מכאן
שעריה דלא לכאמכתא דלשכמכתא
הוא שטר העשי' להשימן ממנו
ואין בו ממש: הכא כמאי עסקין.

וְנִחוּם דְּלִמָּה דְּלִיקְנִי אָמַר לִי:
 יִשְׁכּוּלָה כְּכֵן לְמִלְהָה בְּשֹׁטֶר מִשְׁעֲבִדָּה
 מִיָּד וְאִכְמִי אֲמַחִי מַעֲיָד אֲלֵהּ מִדְּלָה
 בְּכֵן לֵךְ אִו מִשְׁעֲבִד לֵךְ וְאִחֶר כֵּן קִנְיָה
 דְּלִין אֲדָם מִקְנֵה לְחִיבֵירוּ דְּכֵר שְׁלָה
 אֵל מִשְׁעֲבִד: **לֹא לִיבִיבֵל.** אֵל דְּקִדְּמִיר
 וְהִלְכֵן לֹא אֲקִי לִי מַעֲטָלִי אֲנִי
 אֵין מִשְׁעֲבִדָּה בְּכֵי עֵל חִיבֵי אִו
 זְרִיבֵי מִשּׁוֹם דְּאִמְרוּרָה לֹא מִיָּד אֵל
 זְהִי דְלָה הוּה לִי אֲרַעָה מַעֲשִׂים
 קִנְיָה קִרְקַע מַעֲשִׂים לֹא מִתְּמַנֵּה וְלֹא
 מִזֵּה אֲמַר רַב לֵךְ שׁוּ אֲלֵה שְׁנִשְׁתֵּה וְלֹא
 יִעֲשִׂיוּן לִי כִי: **נִמְלֵאֵם שְׂמִינֵה שְׁלוֹ.**
 אֵל מִכִּרְיָה לָלֵךְ דְּכִשְׁלֵמָה הִיכָה דְּטִרְפָּה
 יִעֲשֶׂה (דָּף ד.) וּפְסִירָה שְׁכַל שֵׁן (דָּף ד.)
 אֲבָל לִקּוּם מִגְזֵן אֵל הָסֵם (דָּף ד.)
 אֲרַעָה וְהִדְרִי פִּירִי וְכֵל הִשְׁבַּח (וְהִלְכֵן)
 דְּנוּעַ בְּעִדּוּתוֹ הוּא דִּינִיָּה לִי לְמוֹכֵר
 וְיִהִי שְׁלֵךְ מוֹכֵר אֲלֵה גִזְלָה מֵהִי
 יִמָּר כֵּן: הִלּוּק וְיִוּדָה בְּכֵי עֲדִים
 אֲמַר עֲדִים מִי וְאִדְּךָ מִמַּעֲרֵב שֵׁן
 עֲלִיָּה דְמוֹכֵר כִּיֹּן דְּמוּדָה דְּשֵׁן יִהִי
 דְּשֵׁן דְּלִקְנִי (מֵה.) אֲמַרְיָה כִּי: **וְכֵן**
 עֲשִׂי מִשְׁעֲבִד לֵהִי וְזִינִי כִי כִי:

דעבדי
זור בין
צוהדי
אין ליה

משעתבדא ליה מאי טעמא
 "ומטלטלי לבע"ת לא
 ג' רכתב ליה מגלימא דעל
 ילי דאיתנהו בעניניהו אבל
 ו' לא אלא "אפילו עשאו
 מאי טעמא כדרבא ⁶דאמר
 ו' דאפותיק ומכרו בעל חוב
 ו' וחמורו אפותיקי ⁷ומכרו אין
 הימנו מאי טעמא האי אית
 לית ליה קלא וליחוש דלמא
 טלי אנב מקרקעי דאמר רבה
 מטלטלי אנב מקרקעי ⁸קני
 טלטלי ואמר רב חסדא והוא
 כאסמכתא ודלא כטופסא
 אאי עסקין כגון שלקח ומכר
 דילמא 'דאי קני' ⁹הוא שמעת
 קנה ומכר קנה והוריש לא
 צריכא דקאמרי עדים ידעינן
 א הוה ליה ארעא מעולם
 א אע"ג דאמור רבנן המוכר
 שלא באחריות ובא בע"ח
 חזר עליו נמצאת שאינה שלו
 א במאי עסקין במכיר בה
 וזור ורב וביד אמר "אפילו
 שלו אינו חוזר עליו דא"ל
 שלא באחריות גופא אמר
 ל משמיה דשמואל ¹⁰המוכר
 א באחריות אין מעיד לו עליה
 ב פני בעל חובו היכי דמי
 א

ודמי לאסמכתא דקאמר ליה
הלכך צריך לכתוב בו לא
לא קניא: טועמי דשטרא
שטרות ולא נכתב לנזבות

ידועה לא ליה כינחיס ולא שעבר
אנב מקרקעי והיזי דמי כנון דמקמי
הפרה והטילת אחרי קן נשעברו
מקרי נכסס שאלי מעדי לקנות אני
היורש לבניו לא משתעבד להאי שכת
ת וקא) ולא איפשיטא ומשנא מהכא
י כנון דקאמרי עדס דעמא גיה
כר לו דך פרה וטילת בלא אחירות
מכר לאלתר. והא דלא קאמר אלא
ב המקומות). ופירש ר"ח ידעין ב
היום וזכר לנו כמה שקנה ובי
שגת ואכרי לנו בזה תלא מזה
אדמה מבי נפק ועד השתא ואחון לא
לה ממנו חזר לוקח על המוכר ולא
יחול פירות יום אחד כלאחרין כבב
גובא אה השבח שנה אי פירי
י ש שנה אין לו ללוקח אלא הדין
ה טעילת אחאי מעדי הא איכא לחמי
ועדיין שיהא של מעברד הרי ומנא
גב דשלח כבחרות מכר: ומעני פ
טעילת נארג כבחרו ודועלת בשל
לבהמת המוכר דהשתא לא הדר לוק
ומו הוה. והא דנקט דחזרו ולא בת פ
יד לו עליה דאפילו גיה גולה אינו

עשה עבדו אפותיקי ומכרו ב'ו'. אפילו אי סגר רב
כמקרקעי דמי נקט אפותיקי לנאשמועין בין
שנבעל פה: **שורו** אפותיקי ומכרו ב'ו'. הא דלא חשיב
הקדש למפקיע מידי שעבוד משום דהקדש מפקיע אפי'

מטעלען אגב מקרקעי מה שאין כן
נמכר: ו) והוא דרבב רדא
אבסאבא. מספק לן אי נמטעלי
אגב מקרקעי דוקא או אפילו
במקרקעי לחוד: בגון ש"ק
וטבר א"ר. הוה מני למיפק
א"ר אפי' נא וסדה מני אלף מנופה
ספיר: רדא הוה א"ר ארעא
מכאן משונה לאומרים דמה
שסבנו לכחוד בהרשאות ונמתי לו
ארבע אמות בחדרי אפי' דליה ליה
ארבע אמות דאין לך אגב שאין לו
ארבע אמות בחדר ישרל דקרקע
אינה נגולה אי נמי דאין לך אגב שאין
לו ד' אמות לקביר (ו) דהכא משמע
דלפטר שאין לו קרקע וכן משמע בפי
שלי דקדושין (ז ע"ג) הכי א"ר א"ר
מקודשין לו ע"ל מנה שיש לו קרקע
נמשמע דלפטר שאין לו ודמק להעמיד
נגר שאין לו חלק בחדר ועוד דא"ר
ע"ג עשה אגב שיש שטרי הנקלה
שבראשון קנה ארבע אמותיו הנקלה
ל"ר"ח דהיינו טעמא כיון שמורה שיש
לו קרקע וחזו הוא לו שיהי לו יד
קרקע מקנה לחבירו אפילו ים כמה
עדים שמכחשים אותו הכי הוראת
בעל דין כמאה עדים ולא חיישין
למחזיקו שיקרא כדלשכחנא (לקמן)
דף קטז.) גבי איסור גזירה דנפק
הוראת מני איסור וקף ע"ג דהיה
איסור משקל' מהסר"ר חזקיהו
דמכל מקום יחוס הכא דלמא אקני
לויה מטעלען אגב קרקע ורודה שיש
לו מקרקע אפי' שלא היה לו מעולם
וגרלה דכתיב א"ר חיישין שמה

שיקרו להודות וגררה לו דבומן הזה שרגילים לכתוב והקפידת
אמונת בחצירי א"כ מילתא דשכיחא היא וא"כ מכר לו פרה
מעיד לו עליה אע"ג דאיכא עדים דלא היה ליה ארעא

דמי מעיד כגון שקנה ה' פרה ועלת ומיד מכרה פרה
כלומר אחי איננו למעשה דאקני ליה לה' פרה ועלת למי
ל' אגב מרקקעי כל נכסי דקנא' ודעמיד אנה למיקני וזהו
יחידה לה' איננו למעשה דמי שכותב ב' דאקני האומר
ומכר לאחרים או כתב לו דאקני והוא קנה אחר כן ומי
כא' לירי אג' שפדיר לנח ובעיט היא לקתן בפרק מ' י
מעיד ולא חיישין לדלתא אקני ליה ומטלגן אגב מרקק
מרקקעי שפיר לא היו לו מרקקעי שפדיר מעיד דאקני
ונגע בעדותו הוא כלל והשאר ממוקמה אפילו בלא לק
לעיל אלא קחם בממלא מיר' כן וישיש' וזו נהגת
דארי' לאספדיהו הכי וכו' היאם לא נתפרסם נהגת
בקי' כגון היא דגרסינן בהש' רבה בימות (דף פח.)
דמי ומסקני בה לא ירעא דלתו מ' ואמר אן הי'ר
שהעידו עדים שגולה המוכר ומכרה לו וזא בעל השדה
בעל חוב היא מוכר העבד איננו דזני' ארעא יומיה
דמאמר שמואל בפרק שיש אחוץ בעלים (דף טז.) בע
המוכר לא לתצירי ונמלחא שיש אחוץ בעל שמואל וזה
כיון דלא מריח מיד לאו מכר הוא כלל. והבא נמי גבי
דמיקו ביד לוקח דאי מפיק ליה מיינה מערער בעדים
מערער ומכרה לו ייחזור לוקח עליו דמוכר ואף ע
הספירה וזת פרוה לא מוכר היא ולא גולה מעולם
לאפוקיה מיינה בעדי שקרם או טועים בין בהמה המער
הלקח מעד לו מוכר לפסול עדיו על מערער דלאו נוגע
ובדק אמר. אף על גב דאמר מכר בה שהיא כן חמור

קמב א מתי פירט חתה
מלוה הלי ב קמב
עשין לו טושיט מתי
קמב ספיק א:
קמב ב מתי ס הלי ב קמב
ס טושיט מתי ס
קח ספיק א:
קמב ב מתי ס טושיט ס
ספיק א וינדי ללס
עוד כמתיבות ס דף קמא:
קמב ד מתי ס
טושיט ס ספיק ב:
קמב ה ד מתי ס הלי ב
קמב ס טושיט מתי
ס ספיק א:
קמב ז מתי ס וסמכ ס
טושיט מתי ס קי
ספיק א:

דבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה ד"ל אם תכר לו שלל באחריות מצי להטות וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones